

החלטת סגן הממונה על המשמעת

הכרעת דין

הנקבל נרשם ללימודים בחוגים לפיזיותרפיה וסיעוד באוניברסיטה לקראת שנת הלימודים תשע"ה. הוא הואשם בכך שהגיש, במסגרת תהליך הרישום, תעודת בגרות מזויפת ובאמצעותה ניסה להתקבל ללימודים באוניברסיטה. הוגשה נגדו קובלנה בשל עבירה של מסירת ידיעה כוזבת ביודעין לאוניברסיטה על פי סעיף 29.2 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח).

בקשה מקדמית למחיקה או ביטול הקובלנה נדחתה בהחלטה נפרדת. אותה בקשה היתה מבוססת על חוות דעת רפואית שהגיש הנקבל, ולפי הטענה בשל מצב נפשי רעוע לא העריך נכון את משמעות מעשיו. לאחר דחיית הבקשה, התקיים דיון בהוכחות. מטעם הקובל העידה גבי ארנה ארז, עובדת במרכז המרשם של האוניברסיטה. מטעם הנקבל העיד הנקבל עצמו. הקובל סיכם בעל פה, והנקבל בכתב.

אין חולק כי נמצאה בתיק של הנקבל תעודה מזויפת, ובמובן הפשוט, אין חולק שתעודה זו הוגשה, ולא נוצרה על ידי האוניברסיטה עצמה. בחקירה הנגדית שערך לגבי ארז ובסיכומיו, בא כוח הנקבל העלה טענות רבות על שרשרת הראיות, על טיב הראיה המרכזית, ועל התקשורת בין מרכז המרשם באוניברסיטה לבין הגורמים עמם נוצר קשר, שהם הנקבל, והמכללה שהנפיקה כביכול את התעודה. דיונים אלה לא נגעו לפרטים המהותיים שעמדו להכרעה בפני בית הדין. לכל היותר, מדובר בשאלות של סוג החקירה שהתנהל לאחר שהתגלה כי הוגשה לאוניברסיטה תעודה לא תקינה. כאמור, אין חולק כי הוגשה תעודה מזויפת. בסיכומיו טען בא כוח הקובל כי "עדותה של הגבי אורנה ארז מוטלת בספק רב" אך אין בידי לקבל קביעה זו. נהפוך הוא: עדותה היתה ישירה ולעניין. עדותה לא ביססה דבר שלא היה קיים, ולכן לא ביססה חקירה ברמה משטרתית על אודות התעודה המזויפת, מקורותיה המדויקים, הטעמים שבשלם היא הוגשה וכדומה. אך כל זה לא היה באחריותה, והיא לא ביקשה להעיד על משהו שלא התרחש.

לעומת זאת, טוען בא כוח הנקבל כי "עדות הנקבל לא נסתרה מיני וביה". אמנם העדות לא נסתרה באופן ישיר, אך היא היתה עדות לא אמינה, והנקבל סירב לענות על שאלות ישירות ופשוטות שנשאלו על ידי הקובל וגם על ידי בית הדין. במקרים מסוימים השיב במלים שלא היוו תשובה לשאלה, ובכל הנוגע לפרט המהותי ביותר בתיק, הנקבל לא השיב לעניין. ההתרשמות של בית הדין מעדותו של הנקבל היתה חד משמעית שהוא מתחמק מלענות בצורה ישירה על שאלה פשוטה: כיצד הגיעה תעודה מזויפת עם שמו ופרטים דומים לפרטיו האמתיים לתיק שלו? הנקבל כפר בכך שמסר את התעודה המזויפת, אך לאור עדותו והתחמקותו מתשובות ברורות, הכפירה איננה אמינה. המצאות התעודה המזויפת בתיק, שכאמור עליה אין חולק, היא ראיה חזקה ביותר לכך שנמסרה לאוניברסיטה. אם היה הסבר הגיוני כלשהו שסותר את ההנחה הטבעית שתעודה

בתיק הנקבל הוגשה על ידו, ולו קצה חוט של הסבר, ייתכן שהדבר היה מעורר ספק סביר לגבי אשמתו של הנקבל. אולם בתנאים שנוצרו, כולל הבקשה המוקדמת ובה אמירה שהנקבל לא העריך את מעשיו, המצאות התעודה המזויפת בתיק, ועדותו הלא אמינה של הנקבל בפני בית הדין, לא התעורר ספק סביר לגבי אשמתו במעשים המיוחסים לו בכתב הקובלנה.

על כן אני מרשיע את הנקבל בעבירה של מסירת תעודה כוזבת לרשויות האוניברסיטה לפי סעיף 29.2 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח).

ייקבע דיון לטיעונים לעונש.

ניתן היום, _____, בהיעדר הצדדים.

יפורסם ללא שם התלמיד.

פרופ' רועי קרייטנר

סגן הממונה על המשמעת